

Kallós Zoltán énekel

"Addig megyek míg a szememmel látok..."

Messze földre bujdosott a galambom
Meg se látom vagy még hírét se hallom
Csak az esik a szívemnek nehezen
Hogy még nem is beszélhetek én vele.

Addig megyek míg a szememmel látok,
Ameddig egy sűrű erdőt találok
Sűrű erdő közepébe kaszárnya
Odaleszek édes rózsám bezárva.

Holdvilágos csillagos az éjszaka
Kisangyalom gondolsz-e rám valaha
Tanúm az ég és a fényes csillagok,
Hogy én babám mindig csak rád gondolok.

"Udvaromon aranyvályú, aranykút..."

Udvaromon aranyvályú, aranykút,
Abból iszik aranykakas, aranytyúk.
Aranykakas mind azt kukorékolja,
A szeretőm Kolozsváron katona.

Dombon van a kolozsvári kaszárnya,
Akármerről fújja a szél, találja.
Fújja a szél a kaszárnya tetejét,
De sok kislány siratja a kedvesét.

Három kislány kimegy a temetőbe,
Mind a három letérdepel a földre.
Egy közülük felsóhajt a nagy égre:
Mért is lettem katona szeretője.

Budapest, 2008. szeptember

<https://www.youtube.com/watch?v=bsS-8OFMRO0>